

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 16 dhjetor 2019
Nr. ref.:RK1486/19

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI109/18

Parashtrues

Limak Kosovo International Airport J. S. C. “Adem Jashari”

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të
Kosovës, Rev. nr.54/2018, i 12 prillit 2018**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga shoqëria aksionare Limak Kosovo International Airport “Adem Jashari”(në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), me seli në fshatin Vrellë, Komuna e Lipjanit, të përfaqësuar me autorizim nga Fazli Gjonbalaj dhe Leonora Fejzullahu.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 54/2018 (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme), të 12 prillit 2018.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, me të cilin pretendohet se janë shkelur të drejtat e parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt), të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafin 4, të nenit 21 [Parimet e përgjithshme] dhe paragrafin 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale], të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 30 korrik 2018, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 23 gusht 2018, në pajtim me rregullin 40.1 të Rregullores së punës, Kryetarja e Gjykatës urdhëroi bashkimin e kërkesave KI36/18, KI60/18, KI65/18, KI80/18, KI81/18, KI82/18, KI109/18, KI122/18, KI123/18 dhe KI124/18. Gjyqtar raportues në të gjitha rastet u caktua gjyqtari Bekim Sejdiu. Të gjitha këto kërkesa ishin paraqitur nga parashtruesit, gjatë periudhës mars-gusht 2018.
7. Më 11 shtator 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hjarizi (kryesuese), Gresa Caka-Nimani dhe Radomir Laban (anëtarë).
8. Më 13 shtator 2018, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës dhe Gjykatën Supreme për bashkimin e kërkesave KI36/18, KI60/18, KI65/18, KI80/18, KI81/18, KI82/18, KI109/18, KI122/18, KI123/18 dhe KI124/18.
9. Më 14 shtator 2018, Gjykata e njoftoi Gjykatën Themelore në Prishtinë për regjistrimin dhe bashkimin e rasteve dhe kërkoi nga ajo që të dorëzojë në Gjykatë fletëkthesat lidhur me lëndët: KI36/18, KI81/18, KI82/18 dhe KI124/18.

10. Më 1 tetor 2018, Gjykata Themelore në Prishtinë i dorëzoi në Gjykatë fletëkthesat e kërkuara.
11. Më 17 tetor 2018, parashtruesi i kërkesës dorëzoi një shkresë në Gjykatë, ku kërkoj që kërkesa me nr. KI109/18 të shqyrtohet ndaras nga kërkesa me nr. KI36/18, duke pretenduar se rastet nuk janë të së njëjtës natyrë.
12. Më 5 prill 2019, Gjykata shqyrtoi dhe miratoi kërkesën e parashtruesit lidhur me ndarjen e kërkesës KI109/18 nga kërkesa me numër KI36/18. Po ashtu, Gjykata në përputhje me rregullin 40 (3) të Rregullores së punës vendosi që kërkesat KI36/18, KI60/18, KI65/18, KI80/18, KI81/18, KI82/18, KI109/18, KI122/18, KI123/18 dhe KI124/18 të shqyrtohen ndaras, në raste individuale, me gjyqtarin raportues dhe Kolegjin shqyrtues të njëjtë.
13. Më 11 prill 2019, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës dhe Gjykatën Supreme për ndarjen e kërkesave KI36/18, KI 60/18, KI 65/18, KI 80/18, KI 81/18, KI 82/18, KI 109/18, KI 122/18, KI 123/18 dhe KI 124/18.
14. Më 12 prill 2019, parashtruesi i kërkesës, dorëzoi në Gjykatë një parashtrësë të titulluar *"Parashtrësë, lidhur me lëndët e regjistruara në Gjykatën Kushtetuese, dhe në veçanti për lëndën e regjistruar në Gjykatën Kushtetuese me numër 132/18"*, në të cilën ai në thelb i përsëriti pretendimet që i kishte bërë më parë.
15. Më 16 maj 2019, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në Gjykatë një parashtrësë të titulluar *"Parashtrësë, lidhur me lëndët e regjistruara në Gjykatën Kushtetuese"*, në të cilën ai i ripërsëriti pretendimet që i kishte bërë më parë.
16. Më 14 tetor 2019, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në Gjykatë edhe një parashtrësë të titulluar *"Parashtrësë, lidhur me lëndën KI 109/18"* ku kishte përsëritur të njëjtat pretendime që i kishte paraqitur në kërkesë.
17. Më 25 tetor dhe 8 nëntor 2019, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në Gjykatë dy kërkesa për urgjencë në trajtim të rastit të tij.
18. Më 7 nëntor 2019, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve të rastit

19. Më 12 gusht 2010, Qeveria e Republikës së Kosovës dhe parashtruesi i kërkesës kishin nënshkruar një Marrëveshje të Partneritetit Publiko Privat (në tekstin e mëtejshëm: MPPP), lidhur me Aeroportin e Prishtinës. Para marrëveshjes së MPPP-së, Aeroporti i Prishtinës ishte quajtur Aeroporti Ndërkombëtar i Prishtinës "Adem Jashari" (në tekstin e mëtejshëm: ANP). Bazuar në Marrëveshjen e MPPP-së, parashtruesi i kërkesës kishte marrë obligim që punëtorët t'i mbajë në punë edhe për 3 (tre) vite të tjera.
20. Në bazë të shkresave të lëndës vërehet se B.SH. (në tekstin e mëtejshëm: punëtori) kishte qenë në marrëdhënie të rregullt pune te parashtruesi i kërkesës, nga 4 prilli 2011 deri më 4 prill 2016.

21. Më 10 nëntor 2015, Komisioni Disiplinor i parashtruesit të kërkesës kishte vendosur që punëtorit t'i ndërpritet marrëdhënia e punës, me arsyetimin se punëtori kishte bërë shkelje të rënda disiplinore.
22. Më 18 nëntor 2015, punëtori kishte parashtruar ankesë kundër vendimit të Komisionit Disiplinorë, në Bordin e Ankesave të parashtruesit të kërkesës.
23. Nga shkresat e lëndës rezulton se lidhur me këtë ankesë të punëtorit nuk është vendosur asnjëherë.
24. Në një datë të pasaktësuar, punëtori ushtroi padi në Gjykatën Themelore duke kërkuar anulimin e vendimit për ndërprerje të marrëdhënies së punës dhe shpërblim të dëmit.
25. Më 11 nëntor 2016, Gjykata Themelore, përmes Aktgjykimit C.nr. 511/2015, kishte miratuar kërkesëpadinë e punëtorit si të bazuar dhe detyroi parashtruesin e kërkesës që: (i) ta kthejë në punë punëtorin, (ii) të mbulojë të gjitha shpenzimet e procedurës kontestimore.
26. Gjykata Themelore, ndër të tjera, në arsyetimin e saj kishte theksuar se me rastin e ndërprerjes së marrëdhënies së punës nuk ishin respektuar dispozitat e aktit të brendshëm të parashtruesit të kërkesës për Procedurat Disiplinore dhe të Ankesave. Ky konstatim i Gjykatës Themelore kishte të bënte me përbërjen e Komisionit Disiplinor, ku nuk ishte ftuar anëtar i Sindikatës së Pavarur, siç përcaktohet në dispozitën e nenit 8.1 të aktit të brendshëm të parashtruesit të kërkesës. Për më tepër, Gjykata Themelore arsyetoi se Vendimin për largim nga puna nuk e kishte marrë Menaxheri Gjeneral por Kryeshefi Ekzekutiv, në kundërshtim me nenin 8.15 të Aktit të lartpërmendur.
27. Parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë kundër Aktgjykimit të lartpërmendur të Gjykatës Themelore, në Gjykatën e Apelit, duke pretenduar shkelje thelbësore të dispozitave procedurale, konstatim të gabuar të gjendjes faktike dhe aplikim të gabuar të së drejtës materiale. Në mënyrë të veçantë, parashtruesi pretendon se Gjykata Themelore gabimisht ka konstatuar gjendjen faktike, duke pohuar se përfaqësuesi i Sindikatës së Pavarur ka qenë i ftuar por i njëjti nuk ka marrë pjesë.
28. Më 12 dhjetor 2017, Gjykata e Apelit, përmes Aktgjykimit Ca.nr.1519/2017, kishte refuzuar si të pabazuar ankesën dhe kishte vërtetuar Aktgjykimin e Gjykatës Themelore, C.nr. 511/2015, duke e konsideruar të njëjtin si të drejtë dhe të ligjshëm. Gjykata e Apelit në arsyetimin e Aktgjykimit të saj kishte theksuar se gjykata e shkallës së parë ka dhënë arsye konkrete për faktet vendimtare, duke dhënë shpjegime adekuate për një vendosje të këtillë të bazuar në dispozitat përkatëse ligjore.
29. Lidhur me pretendimin qendror të parashtruesit të kërkesës, përkitazi me (mos)ftesën e përfaqësuesit të Sindikatës së Pavarur, Gjykata e Apelit në arsyetim të Aktgjykimit të saj theksoi se: *"Sipas gjetjeve të kësaj gjykate i padituri nuk ka deponuar mjaft dëshmi për ftesën e rregullt të përfaqësuesit"*

të sindikatës. Gjykata e shkallës së parë drejt ka vërtetuar faktet relevante në këtë çështje juridike”.

30. Parashtruesi i kërkesës paraqiti revizion në Gjykatën Supreme, kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, duke pretenduar shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale, si dhe përsëriti pretendimin se përfaqësuesi i Sindikatës së Pavarur ka qenë i ftuar për të marrë pjesë në Komision Disiplinor, por i njëjti nuk ka marrë pjesë.
31. Më 12 prill 2018, Gjykata Supreme e Kosovës, përmes Aktgjykimit Rev.nr. 54/2018, refuzoi si të pabazuar revizionin e parashtruesit të kërkesës. Gjykata Supreme në arsyetimin e Aktgjykimit të saj theksoi se përbërja e Komisionit Disiplinor nuk ishte e plotë, pasi që kishe munguar përfaqësuesi i Sindikatës dhe se nga provat e prezantuara nga parashtruesi i kërkesës rezulton se përfaqësuesi i Sindikatës së Pavarur nuk ishte i ftuar.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

32. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon se vendimi i kontestuar ka shkelur të drejtat e tij, të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], të Kushtetutës dhe me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) KEDNJ-së.
33. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme nuk ka dhënë arsyetim të mjaftueshëm në vendimin e saj. Sipas parashtruesit, si pasojë e mos arsyetimit të mjaftueshëm të vendimit, i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenet, 31, 32 të Kushtetutës, në ndërlidhje me nenin 6 të KEDNJ. Në lidhje me këtë pretendim, parashtruesi thekson se: *“Aktgjykimi i Gjykatës Supreme nuk ka arsyetim të mjaftueshëm, sidomos në lidhje me shkeljet esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore (erores in procedanto) të Ligjit të Procedurës Kontestimore”.*
34. Parashtruesi i kërkesës pohon se Gjykata Supreme në aktgjykimin përkatës ka bërë zbatim të gabuar të së drejtës materiale *“erores in iudicando”* të Ligjit të Punës, Nr.03/L-212, Kontratës së Punës dhe Rregullores/Procedura Disiplinore dhe të Ankesave, duke vërtetuar gabimisht nenin 8.1 të Aktit të brendshëm të paditurës për Procedurat Disiplinore dhe të Ankesave.
35. Parashtruesi më tutje pretendon se: *“Gjykata vërteton gabimisht ku thotë se nuk ka qenë përbërja e plotë e komisionit disiplinor pasi që ka munguar përfaqësuesi i sindikatës e që për të paditurën është e papranueshme për shkak se gjykatës i kemi dorëzuar me shkrim faktin se përfaqësuesi i sindikatës ka qenë i ftuar por nuk ka asistuar në seancë pa asnjë arsyetim me shkrim”.*
36. Parashtruesi gjithashtu citon Aktgjykimin KI138/15 të Gjykatës Kushtetuese dhe pohon se *“aplikimi i të drejtës materiale që mund të ishte fakt, ishte përcaktuese për marrjen e aktgjykimit të asaj gjykate porse Gjykata Supreme nuk e adresoj fare këtë çështje dhe vetëm konstatoi që gjykatat e shkallëve më të ulëta në mënyrë të drejtë kanë zbatuar dispozitat e ligjit material”.*

37. Andaj, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme nuk e ka arsyetuar mjaftueshëm aktgjykimin e saj dhe nuk i ka trajtuar çështjet e ngritura me aktgjykimet e gjykatave të shkallëve më të ulëta.
38. Parashtruesi i kërkesës kërkon që Gjykata ta shfuqizojë Aktgjykimin e Gjykatës Supreme dhe që çështja të kthehet në rigjykim.

Dispozitat përkatëse ligjore

Ligji Nr. 03/L-212 i Punës

Neni 10 [Kontrata e Punës]

- 1. Kontrata e punës lidhet në formë të shkruar dhe nënshkruhet nga punëdhënësi dhe i punësuar.*
- 2. Kontrata e Punës mund të lidhet për:*
 - 2.1. një periudhë të pacaktuar;*
 - 2.2. një periudhë të caktuar; dhe*
 - 2.3. për punë dhe detyra specifike.*
- 3. Kontrata e punës që nuk përmban kurrfarë hollësish për kohëzgjatjen e vet, duhet të konsiderohet si kontratë në periudhë të pacaktuar.*
- 4. Kontrata për periudhë të caktuar nuk mund të lidhet për një periudhë më të gjatë se dhjetë (10) vite.*
- 5. Kontrata për një periudhë të caktuar që ripërtërihet në mënyrë të qartë ose të vetëkuptueshme për një periudhë të punësimit më të gjatë se dhjetë (10) vite, konsiderohet si kontratë për një periudhë të pacaktuar kohore.*

Neni 67 [Ndërprerja e Kontratës së Punës sipas fuqisë ligjore]

- 1. Kontrata e Punës sipas fuqisë ligjore, ndërpritet:*
[...]
 - 1.3. me skadimin e kohëzgjatjes së kontratës;*

Neni 70 [Ndërprerja e Kontratës së Punës nga ana e punëdhënësit]

- 1. Punëdhënësi mund t'ia ndërpresë kontratën e punës të punësuarit me një periudhë paralajmërimi, atëherë kur:*
 - 1.1. ndërprerja e tillë arsyetohet për arsye ekonomike, teknike ose organizative;*
 - 1.2. i punësuarit nuk është më i aftë t'i kryejë detyrat e punës;*

1.3. punëdhënësi mund ta ndërpresë kontratën e punës në rrethanat e përcaktuara në nënparagrafin 1, 1 dhe 2 të këtij paragrafi nëse është e papërshtatshme për punëdhënësin që ta transferojë të punësuarin në një vend pune tjetër, ta trajtojë a ta kualifikojë atë për ta kryer punën ose ndonjë punë tjetër;

1.4. punëdhënësi mund t'ia ndërpresë kontratën e punës të punësuarit në periudhën e kërkuar të paralajmërimit të ndërprerjes në:

1.4.1. rastet e rënda të sjelljes së keqe të punonjësit; dhe

1.4.2. për shkak të përmbushjes së pakënaqshme të detyrave të punës.

1.5. punëdhënësi duhet ta njoftojë të punësuarin për largimin e tij/saj menjëherë pas rastit që shpie në largim, ose sapo punëdhënësi të jetë vënë në dijeni të atij rasti;

1.6. punëdhënësi mund t'ia ndërpresë kontratën e punës të punësuarit pa periudhën e kërkuar të paralajmërimit të ndërprerjes, atëherë kur:

1.6.1. i punësuarit është fajtor për përsëritjen e një keqsjelljeje më pak serioze ose të shkeljes së detyrimeve;

1.6.2. performanca e të punësuarit mbetet e pakënaqshme përkundër paralajmërimit me shkrim.

2. Punëdhënësi mund ta ndërpresë kontratën e punës në bazë të nën paragrafit 1.6. të paragrafit 1. të këtij neni vetëm atëherë kur i punësuarit ka marrë përshkrimin në formë të shkruar të performancës së pakënaqshme, një afat të përcaktuar kohor brenda të cilit i punësuarit duhet ta përmirësojë performancën e vet, si dhe një deklaratë se dështimi për përmirësimin e performancës do të rezultojë me largim nga puna pa asnjë paralajmërim të mëtejshëm me shkrim.

[...]

Neni 85

[Masat disiplinore për shkeljen e detyrave të punës]

1. Për shkeljen e detyrave të punës, të punësuarit do t'i shqiptohet njëra nga këto masa ndëshkuese:

1.1. vërejte me gojë;

1.2. vërejtje me shkrim;

1.3. ulje në pozitë;

1.4. suspendim të përkohshëm;

1.5. ndërprerje të marrëdhënies së punës.

2. Masat ndëshkuese, vërejtje me gojë, vërejtje me shkrim dhe ulje, degradim të pozitës, do të shqiptohen për shkelje të lehta të detyrave të punës në pajtim me Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit dhe Kontratën e Punës.

3. Masat ndëshkuese, suspendimi i përkohshëm dhe ndërprerja e marrëdhënies së punës, do të shqiptohen për shkelje të rënda të detyrave të punës në pajtim me Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit dhe Kontratën e Punës.

Marrëveshja për Partneritet Publiko privat për Operimin dhe Zgjerimin e Aeroportit Ndërkombëtar të Prishtinës

9.18 [Përfundimi i Personelit]

“Partneri Privat mund të përfundoj punësimin ose ndonjë angazhim të çfarëdo punëtori të ANP (i) në çdo kohë për çështjet në lidhje me ligjet , rregullat, dhe rregulloret administrative dhe dekretet e aplikuar (ii) sipas marrëveshjes së përbashkët , dhe (iii) pa kufizime pas përvjetorit të tretë (3) të Datës së hyrjes në fuqi.”

Pranueshmëria e kërkesës

39. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.

40. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

41. Gjykata po ashtu i referohet paragrafit 4, të nenit 21 [Parimet e përgjithshme] të Kushtetutës, që përcakton:

“4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejnë edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme.”

42. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës ka të drejtë të paraqesë ankesë kushtetuese, duke u thirrur në shkelje të pretenduara të të drejtave dhe lirive themelore të tij, që vlejnë për individët dhe personat juridikë (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese nr. KI41/09, parashtruesi i kërkesës *Universiteti AAB-RIINVEST L.L.C.*, Aktvendimi për papranueshmëri i 3 shkurtit 2010, par.14).

43. Në vazhdim, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohet në Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 47 [Kërkesa individuale], nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe nenit 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47
[Kërkesa individuale]

1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.
2. Individit mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të këtë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49
[Afati]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. [...]”

44. Sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata konstaton se parashtruesi (si person juridik) është palë e autorizuar, e cila konteston aktet e një autoriteti publik, pas shterimit të të gjitha mjeteve juridike. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu i ka sqaruar të drejtat dhe liritë që ai pretendon se i janë shkelur përmes vendimeve që konteston, në pajtim me kushtet që kërkojnë nga neni 48 i Ligjit si dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatin e përcaktuar në nenin 49 të Ligjit.
45. Megjithatë, Gjykata duhet të vlerësojë më tej nëse janë plotësuar kriteret e parapara në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës, duke përfshirë kushtin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Kështu, rregulli 39 (2) i Rregullores së punës, përcakton:

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”

46. Fillimisht, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon se i është shkelur e drejta e tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm e garantuar me nenin 31 dhe 32 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së, për shkak se vendimet e gjykatave të rregullta nuk janë arsyetuar në mënyrë të mjaftueshme.
47. Thelbi i pretendimeve të parashtruesit të kërkesës është që Gjykata Supreme nuk e ka arsyetuar mjaftueshëm aktgjykimin e saj dhe për më tepër ka bërë gabim gjatë interpretimit të “Ligjit të Punës Nr.03/L-212, Kontratës së Punës dhe Rregullores/Procedura Disiplinore dhe të ankesave”. Në mënyrë të veçantë, parashtruesi thekson se Gjykata Supreme vërteton gabimisht faktin ku

thotë se nuk ka qenë përbërja e plotë e Komisionit Disiplinor, pasi që ka munguar përfaqësuesi i Sindikatës. Parashtruesi i kërkesës pretendon se përfaqësuesi i Sindikatës së Pavarur ka qenë i ftuar, por nuk ka asistuar në seancë pa asnjë arsytim me shkrim.

48. Lidhur me këto pretendime të parashtruesit të kërkesës, Gjykata vëren se Gjykata Supreme e kishte refuzuar kërkesën e parashtruesit të kërkesës për faktin se gjatë shqiptimit të masës disiplinore nga parashtruesi i kërkesës për punëtorin, përbërja e Komisionit Disiplinor nuk ishte në përputhje me Rregulloren e tyre të brendshme, lidhur me *Procedura Disiplinore dhe të ankesave*.
49. Lidhur me këtë pretendim të parashtruesit të kërkesës, Gjykata Supreme arsyetoi si në vijim: *“Nuk qëndrojnë thëniet e revizionit të paditurit se vendimi i të paditurës mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës është bazuar në nenin 70 par 1.4.1 dhe nenin 85 par 1.5 të Ligjit të Punës (nr.03/L-2012) nga arsyeja se edhe nëse ekzistojnë elementet e veprës disiplinore shkelje e rëndë e detyrave të punës, në këtë çështje juridike relevante është fakti se e paditura nuk ka pasur përbërje të plotë e cila ka rekomanduar menaxherit që ndaj paditësit të shqiptohet masa disiplinore e ndërprerjes së marrëdhënies së punës. Sipas dispozitës së nenit 8.1 të Aktit të brendshëm të paditurës për procedurat disiplinore dhe të ankesave përbëhet nga 3 anëtarë dhe sekretari për të mbajtur procesverbalin. Kryetari i Komisionit është Drejtor i Burimeve Njerëzore [...], Drejtori i Zyrës Ligjore, një punues i Aeroportit, Kryetari i Sindikatës së Pavarur dhe Sekretari për mbajtjen e procesverbalit pa të drejtë vote. Nga provat e administruara është vërtetuar fakti se komisioni disiplinor të paditurës me rastin e shqiptimit të masës disiplinore paditësit nuk ka qenë në përbërje të plotë, pasi që ka munguar Kryetari i Sindikatës së Pavarur. E paditura pretendon si në ankesë edhe me revizion se përfaqësuesi i sindikatës ka qenë i njoftuar por nuk ka marrë pjesë, mirëpo këtë fakt e paditura nuk e ka provuar me asnjë provë”*.
50. Po ashtu lidhur me këtë pretendim të parashtruesit të kërkesës, Gjykata rikujton edhe arsyetimet e Aktgjykimit të Gjykatës Themelore [C.nr. 511/2015] dhe të Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit [Ca.nr.1519/2017], ku ishte theksuar se nga provat e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës nuk rezulton se anëtari i Sindikatës së Pavarur kishte qenë i ftuar.
51. Gjykata konsideron se përfundimet e Gjykatës Supreme janë arritur pas një shqyrtimi të hollësishëm të të gjitha argumenteve të parashtruara nga parashtruesi i kërkesës. Në këtë mënyrë, parashtruesit të kërkesës i është dhënë mundësia që në të gjitha fazat e procedurës të paraqesë argumente dhe prova të cilat i ka konsideruar të rëndësishme për rastin e tij.
52. Gjykata konstaton se të gjitha argumentet e parashtruesit të kërkesës, të cilat ishin të rëndësishme për zgjidhjen e kontestit, ishin dëgjuar dhe shqyrtuar siç duhet nga gjykatat e rregullta. Rrjedhimisht, Gjykata vjen në përfundim se procedurat në gjykatat e rregullta, të shikuara në tërësinë e tyre, ishin të drejta.
53. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës thirret në Aktgjykimin KI138/15 të Gjykatës Kushtetuese, duke pohuar se *“aplikimi i të drejtës materiale që mund*

të ishte fakt, ishte përcaktuese për marrjen e Aktgjykimit të asaj gjykate por se Gjykata Supreme nuk e adresoj fare këtë çështje dhe vetëm konstatoi që gjykatat e shkallëve më të ulëta në mënyrë të drejtë kanë zbatuar dispozitat e ligjit material”.

54. Sa i përket këtij pretendimi të parashtruesit të kërkesës, Gjykata rikujton se rasti i përmendur dallon nga rasti i cili gjendet para nesh, për arsyet si në vijim: (i) çështja e procedurës disiplinore kundër të punësuarit tek parashtruesi i kërkesës në atë rast është shqyrtuar në mënyrë të ndryshme nga gjykatat e rregullta; (ii) nuk ka qenë e qartë baza juridike, sipas së cilës është zhvilluar procedura disiplinore; (iii) kanë ekzistuar elementet kontradiktore në vendimet e gjykatave të shkallës më të ulët. Përveç kësaj, Gjykata e Apelit e aplikoi dhe shfrytëzoi për arsyetim Udhëzimin Administrativ i cili rezultoi nga Rregullorja për Shërbimin Civil, e jo nga Ligji i Punës. Ky argument, edhe pse është ngritur nga parashtruesi në këtë rast, nuk është shqyrtuar nga Gjykata Supreme (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese KI138/15, *Sharr Beteiligung GmbH*, Aktgjykim i 4 shtatorit 2017).
55. Në dritën e trajtimeve të mësipërme, Gjykata vë theksin në qëndrimin e saj të përgjithshëm se, parimisht, nuk është detyrë e saj të merret me gabimet e faktit ose të ligjit që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta gjatë vlerësimit të provave apo zbatimit të ligjit (ligjshmëria), përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura nga Kushtetuta (kushtetutshmëria). Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimi i GJEDNJ-së i 21 janarit 1999, *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Nr. 30544/96, para. 28).
56. Vërtetimi i plotë i gjendjes faktike dhe aplikimi i drejtë i ligjit është detyrë parësore dhe brenda juridiksionit të gjykatave të rregullta (çështje e ligjshmërisë). Prandaj, Gjykata Kushtetuese nuk mund të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (shih *mutatis mutandis*, rasti i Gjykatës Kushtetuese KI86/11, parashtrues i kërkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri i 5 prillit 2012).
57. Gjykata rikujton se fakti i thjeshtë se parashtruesit e kërkesës nuk pajtohen me rezultatin e vendimeve të Gjykatës Supreme (dhe gjykatave të shkallës më të ulët) nuk është e mjaftueshme për të ndërtuar një pretendim të argumentuar për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtruesit e kërkesës duhet të sigurojnë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse (shih, *mutatis mutandis*, rastin e Gjykatës Kushtetuese KI136/14, *Abdullah Bajqinca*, Aktvendim për papranueshmëri, i 10 shkurtit 2015, paragrafi 33).
58. Si përmbledhje, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur dëshmi, fakte dhe argumente që tregojnë se procedurat në gjykatat e rregullta kanë paraqitur në ndonjë mënyrë shkelje kushtetuese të të drejtave të tij të garantuara me Kushtetutë, me të cilat pretendohet se shkelin të drejtën e tij të garantuar me nenin 31, nenin 32 të Kushtetutës në ndërlidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.

59. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe deklarohet e papranueshme në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese në pajtim me nenin 113. 7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, më 7 nëntor 2019, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

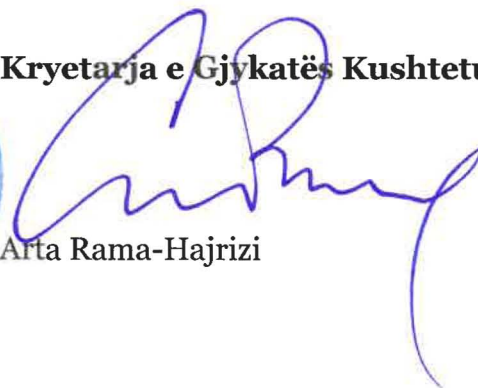
Gjyqtari raportues

Bekim Sejdiu

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi